

Sınırları

FONKSİYONEL ESTETİĞİ GÖZ
ARDI ETMEKSİZİN, ÇAĞIN
RUHUNU YANSITAN ESERLERE
VE PERFORMANSLARA İMZA
ATIYORLAR.

YENİLİĞİN KUCAKLAYICI
SOLUĞUNU ÜRETTİKLERİ İŞLERDE
HİSSETTİRMEYİ ÖZELLİKLE
TERCİH EDİYORLAR. KÖKENLERİ,
YAŞADIKLARI ÇEVRE VE KİŞİSEL
DENEYİMLER DE TASARIMLARINI
ŞEKİLLENDİREN FAKTÖRLER
ARASINDA. TÜM BU ÖNEMLİ
UNSURLARIN ETKİSİNİ ÇALIŞMA
METOTLARINDAN MALZEME VE
ALAN SEÇİMLERİNE KADAR GENİŞ
BİR YELPAZEDE YARATICI İSİMLERİN
İŞLERİNDE GÖRMEK MÜMKÜN.

YAZI: BEDİZ YILDIRIM

Fonksiyonlite ve mimarinin ötesinde, sade & derin ve 360° bir tasarım yaklaşımı: Wangan Studio. Bedende hareketle yakalan özgürlük, dansın tetiklediği interaktif & iyileştirici bir ifade tasarımı Ekin Bernay. Çoklu disiplinleri inovatif yöntemlerle harmanlayan yepyeni bir dil yaratmak: yapay zeka ve sanatın teatral birlikteliği Ahmet Rüstem Ekici & Hakan Sorar. Tasarım sentezinde farklı mekanlarda yeni boyutlar: heykelin dili, sokak sanatının ruhu Esk Reyn. Empire State Binası ile modanın buluşması: üniformalardan haute couture'a işlevsel & kendine has bir tasarım vizyonu Peyman Umay.

ekin bernay

esk reyn

ahmet rüstem ekici
hakan sorar

peyman umay

aşanlar

wangan studio

eskreyn

GRAFFİTİ, HEYKEL VE MURAL YAPAN BİR HEYKELTIRAŞ VE SOKAK SANATÇISI. "MURAL EAST"İN KURUCUSU.

Sanatın, graffiti ve heykeli kusursuz bir şekilde harmanlıyorsun. Bu iki medyum, çalışmalarında nasıl etkileşime giriyor ve aralarındaki boşluğu doldurmak için sana neler ilham verdi?

Bir yüzeyde çeşitli boyalarla resim yapmak, bu resimleri yaparkenki duygudurumları, yüklenen veya aranan anlamlar, bunların toplamındaki ifade iki boyutta kalıyor. Uzayda, çeşitli malzemeleri belirli bir duygular üzerinden yontarak, keserek, birleştirerek formlar üzerinde aradığınız anlamlar ya da ifade ise artık var oluyor. Benim ilgimi çeken, üretimlerimi birleştirebileceğim nokta burası. Graffitielerin sonuca ulaştığı yerden, boyutlanan biçimlerinin form bularak gerçekleşiyor olması. Graffitielerimin heykel olarak dünyada var olan bir kütleye dönüşmesi ana ilhamlarımdan.

Graffiti genellikle kentsel manzaralar ve yeraltı kültürü ile ilişkilendirilir. Bu ham, kentsel enerjiyi heykellerine ve çizimlerine taşıırken aynı zamanda incelik ve sofistike bir duyguyu nasıl koruyorsun?

Kafamdakileri içeride ya da sokaklarda duvarlara boyamak, duvarlardaki resimlerimin rölyeflere, heykellere dönüşerek, boyut bularak, açık & kapalı mekanlarda var olma yolculuğu beni heyecanlandırıyor. Bahsettiğim bu duyguyu koruyan, besleyen bu yolculuk. İlhan Berk'in dediği gibi 'Varlık biliminin bir nesnesi olarak Duvar'. Antik ya da çağdaş bütün 'şehir'leri en ufak biriminden, büyük kent manzaralarına kadar ilgi çekici ve insan yaşamının önemli ve etkin bir parçası olarak görüyorum. 'Duvar' kavramını daha önemli ele alıyorum. Kentin hücrəsi olarak, mekana anlam katan ve herhangi bir mekana yön veren önemli öge, graffiti ve benim için büyük ölçüde var olma sebebi, rölyef için mekana yapısal da dahil olma, içeri-dışarı ilişkisi durumu üzerinden birçok konuya temel oluyor.

Cesur, graffitiden esinlenen unsurlar ile gösterişli bir görsel çekicilik arasında bir denge kurarak benzersiz sanatsal kimliğini heykellerine nasıl aşıyorsunuz?

Ana malzemem metal, sonrasında taş, beton, ahşap ve çeşitli komponentlerden oluşan birçok farklı malzeme hatta bazı hazır nesnelere heykellerimi oluşturdu. Çocukken marangoz artıkları, metal artıkları ile oynayarak binalar şehirler yapıyordum. Şehrin, gemi endüstrisinin olduğu tarafında büyüdüm: dev vinçler, paslı metal plakalar ve yapılar. Ailem ise makine ve mekanik işi yapıyordu. Üniversite öncesi gemi modelciliği sürecimde teknik resim ve projeler. Buradan gelen göz aşinalıklarım üzerinden geometrik bir ilgiyle graffitilerimde de daha boyutlu ve soyut bir yön oluştu. Önce İlhan Koman heykelleri sonra heykel bölümü okurken MSGSÜ kütüphanesi aslında heykellerimi, graffitilerimdeki ilham kaynaklarım gibi malzemelerden yapabileceğimi gösterdi. Çok eğlenerek ve kendimden geçerek aşıyorum sanırım!

İşbirliği yenilikçi ve beklenmedik sonuçlara yol açabilir. Sanatsal bakış açınızı zorlayan ve farklı bir tasarımla sonuçlanan ortak bir proje örneği paylaşabilir misiniz?

İBB Konuşan Duvarlar Projesi, ülkemizdeki en büyük mural-graffiti çalışması, uzunluğu 220 metre, 11 metre yüksekliği olan bir duvar. Genel işlerimden referans olarak çok basite indirgenmiş formlarla oluşturduğum basit soyut harfler ve çok renkli bir palet. Sokak, kadın, hayvan, hoşgörü, genç, birlik gibi 20 kelime. Lokal parçalar ile renklere ayrılmış, aslında var olan ama okunmayacak kadar iç içe geçmiş, üst üste binmiş ve anlaşılabilir. Tıpkı sürekli hepimizin metrobüs gibi, İstanbul gibi bu kelimeleri bir şekilde üst üste iç içe kullanıyor olmamız gibi. Var ama anlaşılabilir. Herkes kelimeyi kendi renklerine göre söylüyor. Tıpkı renkli renkli paternlerden oluşan yara bantları gibi. Duvarın fotoğrafında üstü onlarca katlık yeni yapılar, altında kalan kısımda ise eski binalar. Tam da binlerce kişinin geçtiği otoyol üzerinde, Kadıköy girişi - Köprü bağlantısı yolunda iki metrobüs durağı arasında.■

ekin bernay

ÇALIŞMALARINI İSTANBUL İLE LONDRA ARASINDA SÜRDÜREN, YARATICI İFADEYİ DANS VE PERFORMANS SANATIYLA BİRLEŞTİREN BİR SANATÇI.

Performans sanatı dünyasına yolculuğun hakkında biraz bilgi verebilir misiniz? Bu sanatsal ifade biçimini takip etmen için en başta sana ilham veren neydi?

Büyürken de bedenim hep hareketle kendini anlatma isteği içindeydi. Bedensel ifade, alan kaplamak, gücünü çok erken keşfettiğim şeyler oldu. Yıllar geçip derinleştikçe, yaşadıklarımı ve yaşamı sorguladıkça anlam peşinde dansın ötesine geçebildim. Aslında dışarıdan içeriye değil, içeriden dışarıya bir yolculuk yaşadım. Performans sanatçısı olmak gibi bir niyet koymadan hep yeni kapı açma açma kendimi burada buldum. Dans Terapisi yüksek lisans eğitimimin ve yaklaşık 10 senelik klinik çalışma deneyimimin de etkisi var. Bir de tam ben bu dille ilerlemek istediğim zaman Simge Burhanoğlu Performistanbul'u kurmak istediğini anlattı. Birlikte kurmuş olduk, o benim ilk küratörüm oldu, ben onun ilk sanatçısı. Bu alanda birlikte büyütüyoruz.

Performansların genellikle beden ve çevre arasındaki alan arasında dinamik bir etkileşim içeriyor. Performans alanının tasarımına ve deneyimine nasıl katkıda bulunacağına karar verme sürecin nasıl ilerliyor?

Alan en önemli şeylerden biri benim için. Performans nefes almak için yepyeni kurallar arıyor her seferinde. Ben düzen seviyorum, o düzeni kurduktan sonra onu doğru tutmak adına biraz sert kurallarım oluyor. Bir kablo yanlış yerde olmaması mesela ya da eğer sarhi bezlerimi dizdiysem en doğru şekilde dizilmeli. Bunlar, tamamen benim hislerimin gösterdiği bir karar mekanizmasından geçiyor. Bunun ötesinde ise bedeni alanda her açıdan düşünmek önemli: Havada mı asılı olmalı, bu mümkün değilse gölgesi ile mi tavana kadar uzayabilmeli? Bazen de çok çıplak küçük bir alanda sert bir ışık altında herkesle iç içe iki saat geçirilebiliyor.

Çalışmalarının hikaye anlatımını ve duygusal etkisini artırmak için unsurlarını nasıl entegre ettiğinden bahsedebilir misiniz?

Performansta bunların hepsi bir organizma gibi oluyor. Yani tek bir canı var o eserin, o bize anlatıyor yol gösteriyor. Çoğu zaman bu unsurlardan bağımsız gözümün önünde canlanmıyor zaten. Kostüm benim için hep önemli ve zorlandığım bir konu (Simge'nin isimlendirmesiyle kıyafet).

Ben sıkça kendimi çıplak hayal ediyorum ve en son üzerime giyeceğim şeyi vizyonumda görebiliyorum. Bir yandan da önemli bir başka konu şu ki; ben bu performansların ve genel olarak gerçek sanatın, bir kanala bağlanma ile bir download olduğunu düşünüyorum. Bana ait değil yaptıklarım.

İşbirliklerinde yaratıcı vizyonlarınızı birlikte hayata geçirmek için tasarımcılar, koreograflar ile diğer sanatçılar ve markalarla çalışmaya nasıl yaklaşıyorsunuz?

Ben güvendiğim insanlarla birlikte üretmeyi seviyorum. Tek başıma belirli bir yöne derinleşiyorum, oysa başkalarıyla üretirken hiç düşünmediğim bir yerde buluyorum kendimi. Bu da bana iyi geliyor. Mesela alan üzerinde yerleştirme konusunda derinleşmiş bir insanla birlikte üretirken iş sanki daha büyük bir ifade şekline dönüşüyor.■

ÜSTTEKİ GÖRSEL:
Konuşan Duvarlar Projesi: İBB Park Bahçe ve Yeşil Alanlar / Yeşilist, Fikirtepe.

ALTTAKİ GÖRSEL:
Yapım Aşamasında

ÜSTTEKİ GÖRSEL:
2023, Ekin Bernay, Zaman, 30 dakika, The Seed, Sakıp Sabancı Müzesi, İstanbul

ALTTAKİ GÖRSEL:
2021, The Problem, Ekin Bernay, 20 dakika, performans, "Where Time Thickens II" kapsamında, Performistanbul ile, UK Mexican Art Society, Londra

wangan studio

MERT CAN UZYILDIRIM,
KUTAY YORULMAZ, KEREM ÖZERLER

**BİR TASARIM STÜDYOSU.
YENİLİKÇİ, AKILLI
VE CESUR. GLOBAL
ÖDÜLLERLE BAŞARILARINI
PERÇİNLİYORLAR.**

**Son Red Dot ödülünüz için tebrikler!
Arkasındaki hikayeyi ve ilhamı
paylaşabilir misiniz?**

Ara Güler Müzesi + Leica + Monochrome projesi, şehrin yeni kültür sanat destinasyonlarından biri olan Galataport'un önemli projelerinden. Bir sergileme alanı-müze mağazası, bir brasserie ve bir fotoğraf makinesi mağazasının tek bir çatı altında birlikte çalışması gibi zorlu bir tasarım ihtiyacına yanıt aradığımız bu projedeki en önemli tasarım kararlarımızdan biri kuşkusuz ki, birbirlerinden tamamen farklı kullanım fonksiyonlarına sahip bu üç markayı ayrı ayrı ele almak yerine, deneyim hikayesini markaların ortak noktaları üzerine kurgulamak oldu. Mekanın ortasına üç boyutlu ahşap bir desenle kaplanarak yerleştirilen ve Monochrome'un mutfak alanını içinde barındıran ana kütleli yüzeyleri üç markanın ortak noktası olan fotoğrafçılığın ve fotoğraf makinesinin temel öğelerinden olan diyafram açıklığının (apertür) geleneksel formundan esinlenilerek tasarlandı.

Yüzeylerinde Leica'nın vitrin üniterlerinin, Ara Güler Müzesi'ne ait sergileme yüzeylerinin ve Monochrome'un barının yer aldığı bu kütle, üç boyutlu yapısı sayesinde üzerinde oluşan ışık-gölge oyunları ile mekanın içinde olduğu kadar dışından da dikkat çekerek tasarımın en baskın öğelerinden biri haline gelmiş oldu.

Red Dot Awards'un en üst seviyedeki ödülü olan 'Red Dot: Best of the Best'e layık görülen bu projemiz, mimari / iç mimari bir proje ile Türkiye'de ilk defa 'Red Dot: Best of the Best Interior Design' ödülüne layık görülen proje olması ile de bizim için anlamlı bir yere sahip.

Portföyünüzde geniş bir yelpazede tasarım projeleri yer alıyor. Çeşitli

alanlarda tutarlı bir yenilikçilik ve yaratıcılık düzeyini nasıl koruyorsunuz?

Wangan Studio olarak her tasarımımızda, son kullanıcıyı hikayenin merkezine alan, mevcut normların ötesinde, süzgecimizden geçmiş rafine bir yenilikçilik anlayışı ile uzun ve yoğun bir yaratım sürecinin ürünü olan, ezber bozan işler ortaya çıkarmanın hedefi ile yola çıkıyoruz.

Tasarım genellikle kültürü şekillendirme ve toplumsal algıları etkileme gücüne sahiptir. İnsanların yaşamları üzerinde anlamlı bir etki yaratmayı veya mevcut normlara meydan okumayı amaçlayan projelere nasıl yaklaşıyorsunuz?

Wangan tasarımlarını incelediğinizde işlerin çoğunlukla insanların sosyal bir ortamda bir araya geldiği mekanlar olduğunu görürsünüz. Yola çıktığımız ilk günlerden beri bir tasarım ofisi olmanın ötesinde özellikle yeme-içme ve konaklama sektörleri için bir danışmanlık markası olmayı hedefledik.

Tasarımdaki önceliklerimizin başında ise kullanıcı odaklı olmak ve yarattığımız yapı, mekan, ürün, marka her ne olursa olsun son kullanıcının tasarımımızı yaşarkenki hislerine ve duygularına odaklanmak geliyor diyebiliriz.■

ÜSTTEKİ GÖRSEL:
Ara Güler Müzesi Dükkan + Leica + Monochrome
Fotoğraf: Emre Dörter

ALTTAKİ GÖRSEL:
Gina
Fotoğraf: Fevzi Ondu

ahmet rüstem ekici, hakan sorar

**ESTETİK VE
FONKSİYONELLİĞİ
TEKNOLOJİ VE SANATLA
BİRLEŞTİREN İKİLİ.
GELECEĞE YÖN VEREN
PROJELER ÜRETİYORLAR.**

Bireysel tasarım tarzlarınız birbirini nasıl tamamlıyor ve bu sinerji ortak projelerinizin farklılığına nasıl katkıda bulunuyor?

A.R.E.: Yaklaşık yedi yıldır beraber yaşıyoruz ve üretiyoruz. Ben Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre tasarımı mezuniyetinin ardından TV set stüdyo tasarımı konusunda uzmanlaştım, Hakan ise makine mühendisliği mezunu ve bizi buluşturan şey fotoğraf oldu. Ardından sürekli diyalog içerisinde olduğumuz dijital teknolojiler ve sanal kameralarla üretimlerimizi destekleyerek hikayelerimizi anlatabileceğimiz konuların sayısını çoğalttık. Ben daha çok cinsiyet ve mimari üzerine çalışıyordum, beden ve deneyim ile şekillenen yapılarla odaklanıyordum. "Gynaecium", "Hamam" "Sauna" ve "Islak Hacim" sergileri Hakan ile beraber çalıştığımız süreçte bireysel olarak çıkmıştı. Hakan daha çok beden, deri, doku ve kente odaklanıyordu. "Recolor" ve "Through The skin" gibi sergiler ile fotoğrafı hack'lemenin peşine düşmüştü. İkimizi buluşturan ilk sergi Gary Sangster ve Fırat Arapoğlu eş küratörlüğünde "Aşık Höyük / Kazı İzleri" sergisi oldu. Bu sergide arkeolojiye yeniden kuir bir bakışla çalışmalarımızı ürettik. Sonrasında beraber üretim sürecimiz başlamış oldu.

Tutarlı bir sanatsal kimliği korurken tasarım hassasiyetlerinizi farklı ortamlara uyarlamaya nasıl yaklaşıyorsunuz?

A.R.E.: Kendimizi, çalışmalarımızı oluştururken dijitalin bütün potansiyelini açığa çıkarmaya çalışan deneyimler olarak konumlandırıyoruz. Sergilerimize hazırlanırken uzun metin okumaları ve araştırmalar ile başlayıp ardından kavram ve üretim süzgecine giriyoruz. Markalar ile kurduğumuz

sanatsal işbirliklerinde bu çalışma disiplinine çok dikkat ediyoruz. Markanın veya tasarım sürecinin özünü inmekle başlıyor her şey. Ardından araçlarımızı ve kavramlarımızı en iyi çarpıştıracığımız fikirlere yöneliyoruz.

H.S.: Sanırım tutarlı olduğumuz tek şey üzerine çalıştığımız, geleceğe aktarmak istediğimiz kavramlar. Ancak estetik ve çizgi olarak sürekli kavramla en çok örtüşecek aracın ve çizginin peşindeyiz. Hayat beden, mimari ve deneyime dair kavramlar üzerine çalışmak için oldukça geniş bir yelpaze sunuyor ama sürekli aynı formlarla çalışma üretmek bizim olmak istediğimiz şeyin çok dışında. Bu nedenle kavramlara, projelere göre kullandığımız yenilikçi araçlarla şekilleniyoruz.

İnovasyon genellikle sınırları zorlamaktan ve yeni fikirler denemekten doğar. Yenilik arayışı ile işlerinizin deneyimleyenlerin beklentilerini ve hedeflerini karşılama ihtiyacını nasıl dengeliyorsunuz?

H.S.: İyi bir gözlemciyiz. Örneğin "Through The Skin" Türkiye'nin öncü 3D VR sergilerinden biriydi. Burada bir tasarım hatası, kullanıcı deneyimi fark ettik. Ortalama 100 metre kare olarak tasarlanmış alanımız içerisinde bir oda daha vardı. Serginin ilk hafta ziyaretçi sayısı 16.000 olmuştu ama odaya giren insan sayısında inanılmaz bir düşüş vardı. Bunun nedenini çok sorguladık. Bu nedenle insanların VR mekanları deneyimlemelerinde ses, ışık ve yönlendirme tasarımının önemini hissettik. Sauna bu nedenle izleyiciyi hikaye içerisine daha sıkı alan bir deneyime dönüştü çünkü ben bir sauna hayaletini seslendirerek deneyimciye rehberlik ettim.

A.R.E.: Deneyimlerde ise maalesef günümüzde telefon/tablet uygulamalarına ihtiyacımız var. Burada da sergi deneyimcisini olabildiğince bilgilendirerek eserler üzerine katman olarak inşa edilmiş Artırılmış Gerçeklik deneyimine davet ediyoruz. Zamanla QR kodlarda olduğu gibi deneyimlediğimiz şeyler.■

ÜSTTEKİ GÖRSEL:
The Fused Form - Artive Uygulaması ve 3D yapay zeka destekli animasyon ile Artırılmış Gerçeklik, 2023.

ALTTAKİ GÖRSEL:
Tale of Us - Yapay Zeka ile Oluşturulmuş Görseller, Artive Uygulaması ile AR Animasyonu 2023

peyman umay

**FORBES TARAFINDAN
“KENDİNİ İFADE ETMENİN
YÜKSELİŞİYLE ERKEK
GIYİMİNİ YENİ YÜZYILA
TAŞIYAN TASARIMCI”
OLARAK TANIMLANDI.**

**Moda markanın New York, Tulum ve
İstanbul’da küresel bir varlığı var.
Bu farklı konular tasarım estetiğini
ve markanın genel kimliğini nasıl
etkiliyor?**

Bu üç coğrafyada da birbirinden farklı kültürlerden ilham alıyorum ve bunun hem kişisel olarak beni zenginleştirdiğini hem de profesyonel anlamda tasarımlarıma şekil verdiğini düşünüyorum. Zamanımı bu lokasyonlarda geçiriyorum ve dil, din, geçmiş, yaşam tarzı gibi birbirinden çok farklı dinamiklerin olduğu bu kültürlerde yaşarken üç farklı insanmışım gibi hissediyorum. Bu farklı coğrafyalarda hem insan hem de marka olarak var olabilmek bunu gerektiriyor sanırım. Hayatta değişmeyen tek şey değişimin ta kendisi. Bu anlamda, dönüştüğüm bu üç farklı insanın üç ülke için tasarladığı koleksiyonlar markamın kimliğini zenginleştirdiği gibi benim de kreatif direktör olarak tasarım estetiğime farklı seviyeler katıyor.

**Tutarlı bir marka kimliğini korurken
tasarımlarının farklı kitlelerde yankı
bulmasını nasıl sağlıyorsunuz?**

Farklı kültürlerle hitap etmek için tasarım estetiğiniz de bu farklı kültürlerle adapte edilmeli. Farklı kültürlerde yankı yaratabilmek ve aynı zamanda marka kimliğini korumak kolay değil. Bu anlamda, birbirinden farklı görünen bu üç koleksiyon aslında aynı tasarım köklerinden geliyor yani her ürünü ana bazda birleştiren bir yapı mevcut. Bazı aynı bir gömlek diğer bir coğrafyada farklı tasarım detayları ile bambaşka görünebiliyor. Bohem ve çöl hislerinin etkilediği Tulum koleksiyonu, Amerika’da klasik bir stile bürünürken, Türkiye’de şehre uygun avangard bir yapıya bürünüyor.

**Empire State Binası ile yakın zamanda
gerçekleştirdiğin işbirliği büyük
ilgi gördü. Arkasındaki hikayeyi ve
moda tasarımı hassasiyetlerini bu
ikonik mimari yapıya entegre edişini
paylaşabilir misin?**

Empire State Binası (ESB) hayatımda önemli yere sahip bir yapı. New York’u ilk ziyaretimde çektiğim birinci fotoğraf, sadece filmlerde izleyerek hayran olduğum bu binaydı. Amerika’da yaşadığım on beş sene içinde çektiğim ESB binası fotoğraf ve videolarından oluşan kişisel arşivim var. Üç yıl önce New York’u ziyaret eden babama ESB’yi gezdirirken aklımda yeşeren bir proje aslında bu. Gezi esnasında mevcut üniformaların böylesine ikonik geçmişi olan bir binanın karakterini tam anlamıyla yansıtmadığını hissettim. Üç senelik etkileyici ve yoğun bir yolculuğun sonrasında da bu proje hayata geçti. Empire State çalışanları için tasarladığım üniformalar ile ESB’nin köklü kimliğini öne çıkarıp, binanın gerçek ruhunu yansıtmaya odaklandık. Bunu da iki marka arasındaki tamamen organik gelişen uyum sayesinde başardığımıza inanıyorum. Bu proje, profesyonel kariyerimin en önemli mihenk taşlarından biri.

**İşbirlikleri genellikle taze ve yenilikçi
fikirlerin ortaya çıkmasını sağlar. ESB
ile ortaklığının moda tasarımların
için nasıl yeni yaratıcı yönler ortaya
çıkardığını anlatabilir misin?**

Tasarım sürecinde, bina ruhunu görsel anlamda yansıtan modern detayların yanı sıra bina çalışanlarının gündelik ihtiyaçlarını karşılayacak fonksiyonel detaylara da odaklandık. Daha önce denenmemiş, üretimi çok zor detaylar tasarladım. Kumaşlar ve renkleri ESB’ye özel tasarlanıp dokundu. Ceketlerin yakaları çıkarılıp değiştirilebiliyor. Asimetrik cep kapakları bulunan dört parçalı üniformalar, ESB çalışanlarının dahil edildiği bir oylama ile seçildi. Binanın orijinal mimari formunu bire bir yansıtan ve yaklaşık 11.900 adet iğne vuruşundan oluşan nakış armaları, bina baskılı kravatlar ve lazerle işlenmiş metal düğmeler, binanın köklü mirasını ve art deco mimarisini yansıtıyor. Binanın yeni restore edilen lobisindeki 22 ayar altın tavanına selam veren çarkların illüstrasyonlarının da bulunduğu özel astarlarla süslenmiş ceketler ve yelekler de üniformanın dikkat çeken diğer detayları. ■

■ RÖPORTAJLARIN TAMAMI GQ.COM.TR’DE.

İLAN

ÜSTTEKİ İKİ GÖRSEL:
Empire State Binası
Üniforma Töreni ve
Işıklılandırma Seremonisi

ALTTAKİ GÖRSEL:
Peyman Umay Tasarımı
Empire State Binası
Üniformaları